RECLAME-ADVIES- EN ADVERTENTIEBUREAU
DIE HAGHE N.V.
JAN VAN NASSAUSTRAAT 16

185115*

adviezen
ontwerpen
verpakkingen
cliché's

advertenties
in binnen-
en buitenland

orgaan van de haagse ivo-school

Iets van Ons

19
61

Algemeen Dagblad

Een ochtendblad waar pit in zit, met veel nieuws voor jongelui die er „meer van willen weten" en eenmaal per veertien dagen een speciale pagina „Q" voor mensen van jullie leeftijd.

Ook jullie ouders zullen het prettig vinden een krant te hebben met *verantwoorde* berichtgeving in moderne vorm.

Bovendien geeft het Algemeen Dagblad veel Haags nieuws, onder meer de bioscopen!

Abonnementen:
Bijkantoor A.D.
Noordeinde 54
Den Haag

NIEUWE ROTTERDAMSE COURANT

Nationaal avondblad van stijl en standing.
Een goede aanvulling op de leerstof van je school. Voor jonge mensen die dieper willen graven, méér van de achtergronden willen weten en zich „lezenderwijs" een grote kennis willen verwerven van lands- en wereldproblemen. De leiders (en leidsters) van morgen lezen de N.R.C. vandaag!

Abonnementen:
Bijkantoor N.R.C. Parkstraat 75, Den Haag.

Grutterij «Frisia» Melle Steensma Rzn

Bakt minstens eens per week een Frisia vruchtencake

DEN HAAG
Betje Wolffstraat 248 Telefoon 324700
Prins Hendrikstraat 177 Telefoon 336653
Javastraat 221 Telefoon 111506
Weimarstraat 254 Telefoon 334910
SCHEVENINGEN
Badhuisstraat 151 Telefoon 551666

VOORBURG
Kon. Julianalaan 40 Telefoon 724060
Fabriek en magazijnen:
Prins Hendrikstraat 167a-174b
Kantoor: Waldeck Pyrmontkade 65
Den Haag Telefoon 391931

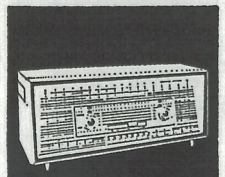
KOOPT
bij de
CO-OP

G. H. W. Dekker
Sportartikelenhandel N.V.
Javastraat 47 Telefoon 63.95.12
's-Gravenhage

Natuurlijk
haal je
je schoolboeken
bij
Koens
BANKASTRAAT 10
(vlak bij Laan Copes van Cattenburch)
TELEFOON 637902

VAN DER HEEM N.V.

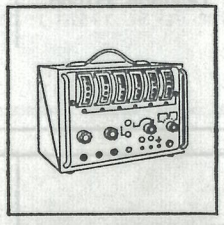
HET GROOTSTE INDUSTRIËLE BEDRIJF VAN DEN HAAG

ERRES RADIO EN TELEVISIE

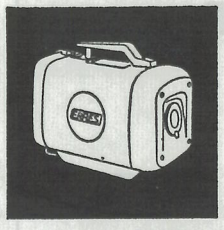

SoleX BROMFIETSEN

ELEKTRONISCHE APPARATUUR

TELECOMMUNICATIE APPARATUUR

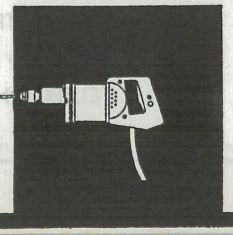
ERRES STOFZUIGERS EN VLOERWRIJVERS

ERRES VENTILATOREN

VAN DER HEEM

fabrieken in
DEN HAAG en UTRECHT

VAN DER HEEM
HANDBOORMACHINES

VDH-A-139.

IETS VAN ONS

Orgaan van de Haagse I.V.O.-school.
Tweede jaargang no. 5.
Corr. adres : Park Leeuwensteyn 7,
Voorburg.

Hoofdredacteur	Bert Gussenhoven.
Secretaresse	Jet Fermin.
Penningmeester	Berend-Jan van Eldik.
Eindredactrice	Petrie van Leeuwen.
Verslaggever	Hans van der Plas.
Technisch lid	Paul Bruggeman.
Adviserend lid.	J.G.J. van Booma

VAN DE REDACTIE.

Zie zo, hier ligt hij dan: nummer 5, kant en klaar?
Een mooi kaftje en dank zij goede medewerking een gevarieerde inhoud. Nu we het toch over de inhoud hebben, willen we jullie wel vragen of je, ook nu de mooiste tijd van het jaar aanbreekt copy wilt blijven inzenden.
Zoals jullie weten sluit de inzendtermijn van copy telkens de 15e van elke maand, die van de oplossing der puzzles op de 10e.
De redactie maakte dinsdag 18 april o.l.v. de heer Van Booma een excursie naar een dagblad in Rotterdam, waarvan een verslag in dit nummer is opgenomen.
In onderling overleg heeft in de redactie een verschuiving plaats gevonden, dit wegens drukke werkzaamheden van Hans, die en de veel omvattende taak van hoofdredacteur voor zijn rekening had en deel uitmaakt van het schoolclubbestuur.
De functie van hoofdredacteur en verslaggever zijn nu gewisseld.
We hopen, dat jullie deze krant ook weer met veel genoegen zult lezen. Voor suggesties ten aanzien van uitvoering, inhoud en vaste rubrieken houden we ons aanbevolen.

Belangrijk.

In de vorige schoolkrant schreven we onder de titel:
"In en om de school" o.a. over de bespreking welke " Minjon "
(A.V.R.O.) in een uitzending wijdde aan een artikel over het
rassenprobleem in onze schoolkrant.
Helaas citeerden we "Minjon" niet geheel juist en werd een aan-
haling uit de schoolkrant "de Inktmop" van de rijks H.B.S. te
Enkhuizen (dus niet een school uit het zuiden van het land) in
ons blad vermeld als een conclusie van "Minjon" zelf.
Wij bieden "Minjon" onze welgemeende excuses aan.
Prettig te vernemen, dat de samensteller van de "Schoolkranten-
kiosk", Cas Brugman schrijft, dat "Iets Van Ons" op goed niveau
staat. Houden zo.

Gus.

OPLOSSING KRUISWOORDPUZZLE No. 2.

Horizontaal: 1 boot; 6 al; 8 Amsterdam; 11 e.d.; 13 enkel;
15 ossen; 16 krul; 19 koe; 20 klein; 22 nok; 23 as;
24 veestapel; 28 naar; 30 kust; 31 holen.

Vertikaal: 2 onder; 3 tafel; 4 hé; 5 hamsters; 7 lucht; 9 sok;
10 ra, 12 kern; 14 egel. 17 Urk; 18 akker; 21 nee; 25 tol; 26 pen
27 lat; 29 as.

Het was een beetje misleidend, dat onder de nummers 16, 22 en 28
de hokjes niet zwart gemaakt waren.

DE ANTI-HONGER-ACTIE OP ONZE SCHOOL.

We hadden drukke dagen met deze actie op onze school, maar het
resultaat was dan ook zeer bevredigend.
Er waren beide dagen heel wat ouders voor onze maaltijden, die
niet alleen smulden van het gebodene, maar daarmee ook in een
gezellige sfeer de honger hielpen bestrijden. Trouwens overal
was de stemming prima en dat zal zeker bijgedragen hebben tot
het resultaat, een bruto opbrengst van rond ƒ 1600.=.
Na aftrek van de onkosten werd het saldo overgedragen aan de
NOVIB. Wij zijn blij, op deze manier ons steentje te hebben
kunnen bijdragen.

DE REDAKTIE OP BEZOEK BIJ EEN "ECHTE" KRANT.

Dinsdag 16 April bezochten wij de Nieuwe Rotterdamse Courant.
De heenreis werd gemaakt met de trein vanaf het station "Hol-
lands-Spoor", over Pijnacker. Door deze landelijke omgeving be-
reikten we in een gezellige stemming Rotterdam-Hofplein.
Het was nu nog een hele toer om het hoofdkantoor van de N.R.C.
te vinden. Toen we aankwamen werden we begroet door de heer Van
de Voet, die deze middag als gastheer fungeerde in dit interes-
sante bedrijf.
Allereerst brachten we een bezoek aan de telexkamer, één van de
bronnen, waar het nieuws uit de gehele wereld binnenkomt.
P.T.T. bracht de verbindingen tot stand met verschillende binnen-
en buitenlandse persbureaux en agentschappen.
Tevens hebben we een kijkje genomen op de fotoafdeling. Alle in
het verleden vervaardigde foto's worden hier gerubriceerd opge-
borgen, zodat deze eventueel later weer dienst kunnen doen.
B.v. als men in het archief een foto bezit van een pas verunge-
lukt vliegtuig, kan men deze naast het betreffende artikel af-
drukken. Ook zagen we hier een apparaat voor het radiografisch
overbrengen van foto's. Dit kan geschieden vanuit alle werelddelen.
In de ponskamer zagen we een vreemde tikmachine, die gaatjes
sloeg in een strook papier. Deze strook gaat dan door een zetma-
chine, die deze strook kan lezen en haar omzet in loden letters.
Deze zetterij beschikt over 49 automatische zetmachines en is dan
ook de grootste zetterij in ons land.
Na de zetterij gepasseerd te zijn, gaat het zetsel naar de ma-
chines, waar er matrijzen (geperste papiervormen) van gemaakt
worden. Deze op hun beurt gaan naar de drukpersen.
Een van de drukpersen levert 60.000 kranten per uur en is ge-
schikt voor het drukken van een krant bestaande uit 80 pagina's.
Een krant kost aan blanco papier meer dan de abonnees er voor be-
talen.
Per dag kost het drukken van de krant ongeveer 48 rol papier. Het
papier van één rol heeft een lengte van ± 7 km.. De krant loopt
met een snelheid van 27 km. per uur door de persen.
Op deze drukkerij worden naast de Nw.Rotterdamse en het Alg.Dag-
blad, nog gedrukt: De Dordtenaar; Het Zeeuws Dagblad; De Rijn en
Gouwe; een overzeesche weekeditie op luchtpostpapier speciaal voor
geëmigreerde Nederlanders; de Rotterdammer; Trouw; Vrije Geluiden;
Doe het Zelf en nog enige andere bladen.
Hiermee wil ik dan deze reportage over een geslaagd bezoek aan
een "echte" krant, besluiten.

Gus.

In verband met de werkweek van de school, die op Texel zal worden gehouden, brachten enkele medewerkers een paar dagen door in de "Waddenparel", om een en ander voor te bereiden. Juffrouw Holleman laat hieronder haar enthousiaste indrukken volgen, die niet nalaten ons nu al warm te maken.

- -

VOOR VERKENNING OP TEXEL.

Na vele uren reizen in duffe treinen en dito autobus kwamen we, eenmaal uit de bus naar de "Waddenparel" te voet afleggend, tot onze grote verrassing plotseling door een bosje, waar allerlei soorten bloemen in 't wild bloeiden: narcissen in vele soorten, blauwe druifjes, scilla's, helmbloemen, crocussen, ja zelfs nog sneeuwklokjes. Veel van wat bij ons al uitgebloeid was, bloeide hier nog, o.a. ook verschillende katjes.
Het was alsof de lente weer een paar weken teruggezet was.
't Was een vrolijk gezicht, al die kleuren bloemen; onze eerste kennismaking met Texel was goed.
Naar de "Waddenparel" verder, waar de heer en mevrouw van de Kerkhof en een open haardvuur ons wachtten; op de radio mooie muziek. We bekeken het gebouw en de sportterreinen erachter.
Het is er leuk, het ligt vlak bij duin, zee, bos en weiland.
Veel is er te zien op Texel, het is heel afwisselend, iedereen kan er wel iets vinden, waar hij van houdt.
Het uitgestrekte strand, vele soorten schelpen, vogels: stern, zee-eend, zeekoet, meeuw, Noorse stormvogel.
Als je een eind het strand langs loopt naar het noorden in de richting van de vuurtoren, die je 's avonds over het hele eiland ziet- kom je plotseling bij een grote onderbreking van de duinenrij. De zee stroomt hier een eind het land in; dit is de z.g. "Slufter", in vroeger tijden bij een stormramp ontstaan.
's Zomers ziet deze hele Sluftervlakte paars van de lamsoren.
Nu was het er drassig, hier en daar drijfzand, ondiepe waterplasjes. Veel bergeenden zagen we hier.
Loop je van de Slufter weer terug naar de Koog, nu binnendoor, dan zie je op een gegeven ogenblik een bordje "De Muy".
Deze Muy, een soort duinmeer, is een natuurreservaat, hier vind je een lepelaarskolonie, de meest noordelijke van de wereld.
Elk jaar in maart komen de lepelaars hier terug.

Grappig is, dat vlak naast deze lepelaarskolonie zich een groep blauwe reigers gevestigd heeft.
Het was een prachtig gezicht. Je kunt in groepen van ± 15, onder leiding van een natuurwachter, dit gebied bekijken.
Deze natuurwachters zijn mensen, die een groot deel van het jaar in dit gebied rondstruinen en zij kunnen je heel wat interessants laten zien en vertellen. Behalve lepelaars en reigers herbergt dit gebied nog vele andere vogels.
Voor wie van de weilanden houdt, zijn er vele mogelijkheden; één daarvan is de polder "Waal en Burg", waar je kieviten, tureluurs, bonte pieten, grutto's, kemphanen en dergelijke kunt vinden.
De duinen vindt men langs de Noordzee-rand van het eiland, met in 't Z.W. in de buurt van Den Hoorn (dat een oud kerkje heeft) 't zogenaamde "Loodsmansduin", vroeger om zijn hoogte als uitkijkpost gebruikt voor de loodsen en volgens sommige natuurkenners één van de mooiste duinpartijen van Midden-Europa.
Veel is er nog te zien, maar dat te vertellen kost een schoolkrant.
Vele facetten van Texel kun je echter tegenkomen als je van de boot haar het kamphuis loopt (± 15 km.). Je komt dan van het water eerst in weidegebied - dat geleidelijk overgaat in golvend terrein- wat een beetje Limburgs aandoet . In deze terreinen vind je veel schapen, die je trouwens vrijwel overal op het eiland vindt; nu in het voorjaar met lammetjes, waarvan er ± 25.000 per jaar geboren worden.
Dan het stadje Den Burg, vermoedelijk reeds uit de Saksische tijd - akkergebied - bossen (naald- en loof-) - tenslotte de duinen en met een kleine omweg, de zee.
Dan ben je bij de "Waddenparel", na een afwisselende tocht en heb je al een aardig beeld gekregen van het eiland, dat beslist de moeite waard is om verder te ontdekken.
Ontdek ze !!!

W.H.

DE I.V.O.- SCHOLEN IN ONS LAND. (4).

De I.V.O.-diploma's.

Het I.V.O.- diploma zou het MULO-diploma of het getuigschrift van een H.B.S. met drie-jarige cursus moeten vervangen.
Ter verkrijging van een dergelijk diploma moesten de leerlingen een aantal verplichte proeven afleggen (totaal 43) en een 10-tal keuze-proeven.
Men moest dus totaal 55 proeven doen.
Later wordt dit aantal verplichte proeven, dit leerstofminimum, minder groot en neemt derhalve het aantal vrije proeven toe.
Het oude I.V.O.[1]-diploma kennen wij heden ten dage als het B-diploma.
Een voorloper van ons huidige A-diploma bestond toen officieel nog niet. Wel werd in mei 1930 door de heer Fontein (Bussum) een voorstel gedaan om A-B- en C- proeven in te stellen, waarbij A, B, en C verschillende moeilijkheidsgraden voor zouden stellen.
De A- proeven zouden een voorbereiding geven op het volgen van praktisch onderwijs;
de B- proeven waren bedoeld als bouwstenen voor het I.V.O.[1] diploma;
de C- proeven zouden dan een aansluiting geven op de vierde klas van het lyceum.
De heer Fontein stelde toen al voor, om ook A-, B-, en C- diploma's uit te doen reiken.
Men voelde hier echter weinig voor, omdat het I.V.O.-diploma[1] een zekere graad van ontwikkeling bedoelde te geven en het moeilijk zou zijn in de maatschappij een naam voor het I.V.O.-diploma te vestigen, wanneer er verschillende moeilijkheidsgraden van bestonden.
In mei 1939 werd besloten tot het laten drukken van proevenboekjes. Hierin registreerden de I.V.O.-scholen vanaf 1 juni d.a.v. van elke leerling de afgelegde proeven.
Wanneer dan door iemand het vereiste aantal proeven was behaald en de betrokken schoolleiding meende, dat tot uitreiking van een diploma kon worden overgegaan, werd het proevenboekje toegezonden aan het bestuur van de "Stichting het I.V.O.-diploma" dat daarna een beslissing nam over de uitreiking.
De diploma's werden dus niet, zoals thans het geval is, door de

scholen zelf uitgereikt.
Afspraak was, dat iedere laatste proef van het minimum en voorts alle andere (10) proeven als eindproef dienden te worden afgenomen. Zoals jullie ook weten moet bij een eindproef een bijzitter aanwezig zijn, die niet tot het medewerkersteam van de eigen school behoort.
Destijds was het gewoonte, dat men als bijzitters dan collega's uit andere I.V.O.-scholen uitnodigde.
Iedere leerling moest derhalve zo'n 15 à 20 proeven als eindproef afleggen en jullie zullen begrijpen, dat, vooral toen in de scholen het aantal leerlingen toenam een "bijzitters-probleem ontstond.
Voor de oorlog werd al toegestaan dat men ook als bijzitter bevoegde personen, die niet in een I.V.O.-school werkten, aantrok, mits zij maar interesse voor het I.V.O. hadden.
Na 1938 komen er steeds meer aanvragen bij de Stichting binnen tot uitreiking van een diploma.[1]
Pogingen om het I.V.O.[1]-diploma officieel erkend te krijgen, liepen jaar na jaar op mislukking uit.
Gelukkig wisten de oud-leerlingen altijd wel datgene te bereiken, wat ze zo gaarne wensten, al kostte het soms heel wat tijd en moeite.
Gelukkig (maar niet toevallig ?) voldeden zij in het door hen gekozen werk of op de nieuwe scholen, bijna allen en velen wisten zelfs opmerkelijke successen te boeken.
Mede dank zij deze jongens en meisjes werden vele jaren later wèl de officiële erkenningen verkregen.
Aanvankelijk bestond er slechts weinig eenheid van opvatting tussen de aangesloten scholen over de leerstofminimum en over de inhoud van de proeven. Maar dank zij de reeds vaker door mij genoemde prettige en regelmatige contacten tussen de scholen duurde het niet lang of men had een serie afspraken gemaakt en zich gebonden deze steeds na te zullen komen.
Zo trof men een uniforme regeling voor het geven van " cadeauproeven " aan leerlingen, die op een andere school voor Voortgezet Onderwijs reeds les hadden gehad; aanvaardde men een gezamelijk opgesteld leerplan als een richtsnoer voor het opstellen van de eigen leerplannen, werd een proevenreglement opgesteld en stelde men het I.V.O.-reglement samen.
Dit laatste bracht onder woorden wat eigenlijk de kenmerken van een I.V.O.-school zijn en hoe men in deze scholen werkt.

In maart 1947 verklaart Kees Boeke, dat slechts 20 à 25 % van de leerlingen in Bilthoven op de werkplaats een I.V.O.-[1] diploma haalt. In andere scholen is deze situatie niet veel gunstiger.
Men besluit voor leerlingen, die aan de hoge eisen van het I.V.O.[1]- diploma niet kunnen voldoen een anders gericht, eenvoudiger diploma in te stellen.
De voorloper van ons A- diploma zal worden geboren.

A.K.

"""""""""""""""""""""""""

ROOFDIEREN IN HET CIRCUS.

Is dressuur wreed?
Dit is een vraag , die heel wat mensen bezig houdt, naar aanleiding van het besluit van de burgemeesters van Zandvoort en Amersfoort om de roofdierennummers in circussen te verbieden.
Dat men zegt - " ik vind er niets aan om leeuwen door een hoepel te zien springen " - vind ik begrijpelijk, smaken verschillen. Maar dat er mensen zijn, die zeggen- "het is wreed, men pijnigt de dieren" -- (Jack London-verbond, dierenbescherming) vind ik onjuist.
Uit afkeer van het circus bezoeken zij het nooit en daardoor kunnen zij niets van dressuur afweten.
Maar zij hebben er wel een mening over.
Ik heb er ook een mening over; omdat ik gezien, gelezen en gehoord heb, dat dieren in circussen en dierentuinen goed behandeld worden.
Gezien heb ik het in het circus. Gehoord en gelezen heb ik het van mensen, die jarenlang bij circussen en diergaarden gewerkt hebben.
(Lijsen, jarenlang paardendresseur;
den heer Van Bemmel, directeur van de diergaarde Blijdorp;
dr. A. Scheygrond, schrijver van "Dieren in gevangenschap";
B.A. Althoff, dompteur van circus Toni Boltini;
Gilbert Houcke, meester-dompteur circus Krone, drager v.d.Oscar;
de heer Van Doveren, jarenlang perschef van circus Sarrassani
en andere circussen.
Nooit heb ik echter van betrouwbare personen gehoord, dat de dieren mishandeld worden.

In enkele kleine circussen in Frankrijk, Spanje en Italië zijn er nog wel dompteurs, die het op ouderwets manier doen.
Deze hebben echter lang niet zo'n goed nummer als de dompteurs, die hier in Nederland optreden.
Natuurlijk krijgen de dieren een tik als zij stout zijn.
Als mijn hond op de bedden heeft gelegen krijgt hij ook een klap; komt hij direct als ik hem roep, dan krijgt hij een kaakje.
Zó moet je hem aan het verstand brengen wat hij wel en wat hij niet moet doen. Krijgt hij alleen maar klappen, of wordt hij alleen maar vertroeteld, dan weet hij ook niet meer wat goed en wat niet goed is.
Trouwens leeuwen, tijgers en beren zijn veel te kostbaar om slecht behandeld te worden.
Dàt ze goed behandeld worden blijkt ook wel uit het feit, dat er dikwijls jongen worden geboren. (Een jaar geleden werden er vier jonge leeuwtjes geboren bij circus Boltini)
Men zegt ook vaak, dat de roofdieren in te kleine kooien zitten, maar dat heeft twee redenen:
1e Het heeft helemaal geen nut om roofdieren een groot terrein te geven, aangezien een roofdier een lui dier is en liever ligt te slapen. Hij gaat uitsluitend op jacht als hij honger heeft. Een roofdier moet van de 24 uur, 1 à 1½ uur in beweging zijn, om in goede vorm te blijven.
2e Een circus reist en heeft geen ruimte om grote "terreinen" te vervoeren.

Circusdieren worden niet als juffershondjes-, maar goed en normaal behandeld.

Huib Janssen.

"""""""""""""""""""""""""

OPLOSSING KRUISWOORDRAADSEL.

Puzzle no 1 uit " Iets Van Ons " no 3:
Horizontaal: 2 geloof; 5 weg; 6 as; 8 zeeziek, 10 schil; 11 pa; 12 haren; 13 al; 16 taartje.
Verticaal: 1 gras; 2 gezicht; 3 egel; 4 olifant; 7 schol; 9 koele; 11 per ; 13 aa; 14 ra.

"""""""""""""""""""""""""

DE SMOKKELAARS.

Een zacht gemompel steeg op uit de oude schuur.
Voorzichtig poogde ik door één der kieren de kamer in te kijken. Wat ik daar zag en hoorde vergeet ik niet zo gauw.
Om een oude,lompe tafel zaten een stuk of tien mannen.
De een zag er nog onguurder uit dan de ander. Ongeschoren, vieze gezichten waren bij elkaar gestoken. Af en toe keek een der mannen loerend om zich heen en één moment dacht ik, dat hij me had gehoord.
Toen ik weg wilde gaan, hoord ik iets zwaars vallen daarbinnen en ik begreep, dat de mannen opbraken.
Het volgende moment werd de deur zachtjes geopend en hoewel hij oud was, piepte of kraakte hij niet.
Gauw werd daarbinnen een lichtpitje gedoofd.
Geruisloos zag ik enige schaduwen de deur uitkomen. Het hele troepje beviel me niets en ik besloot hen te volgen.
Nadat de laatste man de deur goed achter zich had gesloten, trok ik mijn schoenen uit en liep- hoeveel gevaar er ook was in glas te trappen- hen op mijn sokken achterna.
Ik volgde hen behoedzaam. Als ik op veilige afstand bleef behoefde er niets te gebeuren. Maar alsof de duivel er mee speelde, stond ik plotseling op geen twee pas afstand van de mannen verwijderd. De moed zonk mij in de sokken en het scheelde niet veel of ik was hard weggelopen, als een kind, dat bang is voor een hond. Maar als ik wegliep, zagen of hoorden ze me vast.
Dus .....ik bleef... en ik zag, wat ik eigenlijk verwacht had te zullen zien.
Een der mannen woette met zijn mes in de aarde.....
Dan hoorde ik een zachte klik en daar opende zich een luik.
Ik besloot net te doen of ik er bij hoorde, wilde ik nog meer van deze lugubere zaak te weten komen.
Een der mannen verdween in het donkere gat. Niemand sprak.....
Na enkele seconden gaf de man een teken en daar zag ik één voor één donkere zakken uit de grond komen.
Plotseling kreeg ik ook zo'n zak in mijn handen geduwd en nu was er geen ontkomen meer aan, ik moest mee of ik wilde of niet.
Een zwakke tabaksgeur trof mijn neus. Tijd tot nadenken had ik echter niet, want even later liep ik tussen de niets vermoedende smokkelaars voort.
Nu mijn ogen aan de duisternis gewend waren zag ik opeens de

schoenen van de mannen.
Deze bestonden uit een met touw vastgemaakte dik opgevulde zool.
Na een eeuwigheid zei een der mannen op zachte maar nadrukkelijke toon: "Over een goed kwartier zijn we over de grens.
Doe alles stil en vlug. Jullie weten de gevaren, maar denk aan het geld, dat je er voor krijgt."
Nu begreep ik, dat ik moest handelen. Alle angst was van me afgevallen en met even zachte stem als die van de man, die net sprak zei ik: "Potverdorie, m'n schoen is los."
Een zacht gemompel steeg op, zo van: "Die Stomme Dirrek, moet ook altijd wat hebben."
Rustig ging ik zitten en begon aan m'n sok te prutsen. Nu voelde ik pas een stekende pijn in mijn voeten.
Alles liep op rolletjes en toen de laatste man voorbij was zette ik het op een lopen. Gelukkig hadden we net het pad verlaten en liepen we op het gras. Daardoor kon ik geruisloos wegrennen.
Maar waarheen ????? -------
Snel keek ik om me heen en daar, geen honderd meter van me verwijderd zag ik een lichtje.
Zo snel als mijn voeten me konden dragen rende ik op het huisje toe en zag, dat het een douanehuisje was. Als een razende bonkte ik op de deur. Er was geen tijd te verliezen. Irriterend langzaam hoorde ik iemand aankomen en ik bonkte nog harder.
Eindelijk werd de deur geopend en voor mij stond een slaperige douane-beambte. Toen ik haastig verteld had, wat ik had ontdekt, was hij meteen klaar wakker.
Hij liet me binnen en ik mocht plaats nemen op een houten bank.
De beambte drukte op een knop en binnen een paar tellen werd ik omringd door meerdere douanes. Vlug deelde de hoofddouane zijn bevelen uit; iedereen rende weg en een ogenblik later hoorde ik buiten een schot.... Maar daar bleef het niet bij. Ik hoorde meerdere schoten. Een akelige kreet doorscheurde de nacht.
En dan hoorde ik niets meer ----------
Plotseling werd ik gewekt uit de slaap, die mij was overvallen, door ruwe uitroepen. Glimlachend kwam de hoofdbeambte op mij af en wenste me geluk met de vangst van de tabakssmokkelaars.
Zijn gezicht vertrok enigszins toen hij naar mijn voeten keek.
De sokken waren volkomen versleten en door de gaten zag je mijn voeten. Dat ik daar mee had kunnen lopen!
Gelukkig kon ik blijven slapen, wat ik dan ook deed, nadat mijn voeten eerst verbonden waren.

I.T.

" GOED KAMP ".

Ieder jaar organiseert de A.N.W.B.een kampeer-tentoonstelling. Deze tentoonstelling heeft tot doel het kamperen te bevorderen. Behalve het organiseren van deze tentoonstelling vervult de A.N.W.B. nog diverse andere taken, maar daar kan ik beter een apart artikeltje aan wijden en we blijven nu dus bij "Goed Kamp" Deze tentoonstelling is er dus om het kamperen te bevorderen en het laat de nieuwste snufjes zien op kampeergebied.
Er staan niet alleen tenten in diverse maten, maar ook butagashouders, flessen met propaan- of benegas, luchtbedden, dekenzakken, borden, mokken, kamppannen, enz. enz..
Ook de watersportliefhebbers kunnen hier hun hart ophalen. Kano's, zeilboten, motorvletten, kajuitboten, speedboten enz..
De luxere manier van kamperen (nu ja, kamperen?!) is ook tentoongesteld, nl. de caravans. Deze zijn er in allerlei soorten, maten en kleuren en de nieuwste snufjes zijn er in aangebracht.
De A.N.W.B. zet deze tentoonstelling niet alleen in elkaar. Verschillende grote sporthuizen, alsmede tenten-, caravan-, speedboot-, kano-, en zeilbootfabrikanten hebben hier een stand en bekwame vaklieden verstrekken je desgevraagd inlichtingen.
Wat me in een van de bijgebouwen allereerst opviel waren de levensmiddelen. Er werd gedomstreerd en gekookt en je kon je hart ophalen aan allerlei speciale kampgerechtjes.
Een aardige hoek had ook de N.J.H.C.. Hier kon je allerlei inlichtingen krijgen over de jeugdherbergen.
Iets verder naar rechts stond de N.T.K.C. (Nederlandse Toeristen Kampeerclub). De leden van deze club zien het kamperen niet als een goedkope manier van vacantie houden, maar kamperen werkelijk als sport, vaak om op deze manier nauw verbonden te zijn met de natuur. Het overgrote deel is lichtgewicht-kampeerder, dus met rugzak of op de fiets. Transistor-radio's zul je bij deze kampeerders zeker niet aantreffen. De terreinen van de N.T.K.C. zijn er ook zo veel mogelijk op ingericht van het buitenleven te genieten.
Verder trof ik er ook nog een stand aan van de Jeugd Vereniging voor Natuurbescherming. Het was er wat rommelig, zodat ik hiervan geen juist beeld heb kunnen krijgen.
Voor ik het wist, was het 10 uur. De loudspeakers schalden voor het laatst, de tentoonstelling was gesloten.
Het verdient aanbeveling er het volgend jaar ook eens naar toe te gaan.

Hans v.d. Plas.

Dansstudio DORANY

STATENPLEIN 21 t.o. Gem. Museum (halte 1, 10 en 14)
DEN HAAG TELEFOON 558339

Scholieren-dansclubs

a. Beginners: Foxtrot - Engelse Wals - Weense Wals - Jive Tango - Chachacha

b. Vervolgclubs: Voortzetting stijldansen - Jive - Chachacha Rumba - Charleston

In januari beginnen 10-weken clubs met iedere week een les van 2 uur, einde vóór Pasen. Medio september aanvang van de wintercursussen
Matinees, soirées en 2 bals in het Kurhaus.

Pottenbakkerij

VERMEULEN

Keramische Kunstnijverheid

HOGE RIJNDIJK 329-337 ZOETERWOUDE
post Leiderdorp

Voor

School- en Studieboeken

jeugdboeken en boeken over velerlei interessante onderwerpen

naar

Boekhandel

„De Vijf Vocalen"

Mensing & Visser N.V.

Kneuterdijk 11 hoek Hoge Nieuwstr.
Telefoon 11.76.64

Voor radio en T.V. de beste service

RADIO KRUL

Philips, Erres, Aristona

Thomsonlaan 118a . Telefoon 39.41.42

Werft abonnees

op de

A.O.-reeks

Spaart „Geluksvogels"

Wij zeggen onze adverteerders dank voor hun medewerking

REDAKTIE

„IETS VAN ONS"

De „Algemene Spaarbank voor Nederland" biedt gelegenheid tot

Giraal sparen

Rente 3¼ pct.
Geen rentegevend maximum

Dit is een gemakkelijke en eenvoudige wijze van sparen en van het beleggen van kasgelden via de Giro. Hierbij kunt u zonder kosten - óók als u zelf geen girorekening heeft - uw spaargelden bij alle postinrichtingen in Nederland storten.

Opneming van spaargelden - tot èlk bedrag - via giro-overschrijving of postcheque.

Vraagt bijzonderheden bij:

Algemene Spaarbank voor Nederland

KEIZERSGRACHT 674 AMSTERDAM C TELEFOON (020) 6 34 90

John Kuypers

Dansleraar
leraar M.O. lichamelijke opvoeding

„VRONESTEYN" VOORBURG

SPECIALITEIT IN BUITENLANDSE KAAS

Zuivelhandel

Van Starrenburg

J. Oudshoorn Javastraat 69a

Al Uw schoolbenodigdheden leveren wij U gaarne

Eijgendaal's

KANTOORBOEKHANDEL

Javastraat 21 - Den Haag - Telefoon 111766

RECLAME·ADVIES· EN ADVERTENTIEBUREAU
DIE HAGHE N V
JAN VAN NASSAUSTRAAT 16

185115*

adviezen
ontwerpen
verpakkingen
cliché's

advertenties
in binnen-
en buitenland

Iets van Ons

orgaan van de haagse ivo-school

19
61